

[GNIEWOSZ *sb m*

N sg gni(e)w(o)sz.

Sł stp w innym znaczeniu, Cn brak, Linde także XIX w. n-pers.

*Człowiek skłonny do gniewu: Krol ma fię wyłtrzegąć gniewu popędliwego. [...] ABychmy o gniewie inżzego świadectwá nie mieli/ ále iedno przypátrzywłzy fię spráwie y poštáwie iego/ tedy to pewnie obaczymy/ iż pan gniewołz nie bárzo dobry muśi być. *WerReguła Q2v (Linde).**

Cf **GNIEWAJĄCY, GNIEWAJĄCY SIĘ**

KW